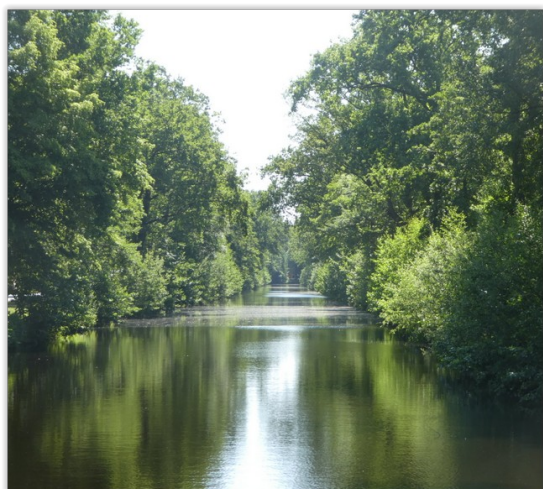


14-6-2023

Alweer een zonnig begin van de dag. Thea gaat verse broodjes halen bij de bakker om de hoek en ik ga even bij het tankstation informeren of ze voor 11 uur nog kunnen leveren. Dat zeggen ze toe tegen een prijs van 1,65 de liter en hoogwaardige diesel zonder bio toevoeging. Om half 11 staat de tankauto voor het schip en hij stelt de meter af op 400 liter. Weet je zeker dat het past is de vraag want ze zijn natuurlijk bang dat het kanaal verontreinigd wordt in geval van een overloper. Het past dus ga ik aan de overkant



betalen en dan komen de bootjes van de andere kant er al aan. Ze beginnen 's morgens aan de kant van het Kustenkanaal en dan zijn ze tegen 11 uur in Dreibrücken waar wij liggen. Van onze



kant beginnen ze vanaf de eerste sluis, waar we gisteren lagen om 11 uur en dan zijn ze, als er bootjes zijn tegen 12 uur bij ons. Maar de sluiswachter wil ons door de sluis hebben voordat de boot die onderweg is hier is want we kunnen niet samen in deze sluis. Die is nl. kleiner als de overige sluisen. Dus dat komt mooi uit dat we klaar zijn met bunkeren en varen wij de sluis door. Boven de sluis moeten we echter wachten tot de buurman er is en ondertussen heeft de sluiswachter ook middagpauze. Om kwart over 12 vaart de buurman de sluis uit en gaan we samen verder. De boot van de buurman is 10 meter en 3,40 breed en dan begint de ellende. Wij hebben met onze afmeting grote moeite

om ca. 3,5 km te varen maar dat is te langzaam voor de buurman. Hij moet iedere keer de schroef uit werk zetten en dan waait hij weer de kant in. Dus aan het schelden dat wij harder moeten maar dat gaat niet en we moeten zelfs een paar maal achteruit slaan vanwege troep in de schroef. Hij vaart zo'n 3 meter achter ons en het helpt niet als we zeggen dat het niet vlugger gaat, Ten lange leste hem maar voorbij gelaten wat al een avontuur op zich is in zo'n smal ondiep kanaal. Maar de rust was weer hersteld en nu moest hij bij de bruggen wachten tot wij er waren want ze draaien maar een keer. Ook in de sluis moest hij lang wachten maar dan lag hij afgemeerd en had dan geen last van de wind. De 2 sluisen die we samen moesten doen hebben een schutlengte van 25 meter en hij 10 en wij 16 was wel even een dingetje. Maar het is verder zonder incidenten verlopen en om kwart over 3 hebben we alletwee in Kamperfehn vastgemaakt. Vandaag hebben we 10 km gevaren en zijn 3 sluisen gepasseerd. Wel kwam de havenmeester nog even liggeld innen maar hij was schappelijk. Alles inclusief 15 €. Het normale tarief is daar 1,50 de meter en dan ook alles inclusief. We hebben toen de watertank maar weer bijgevuld en ook van de stroom gebruik gemaakt om de boiler bij te verwarmen. Als je toch moet betalen.



15-6-2023

Weer begint de dag zonnig maar in de namiddag verschijnen er steeds meer wolken en de max. temperatuur komt dan ook niet verder dan 24 graden. We vertrekken om kwart over 10 en het lijkt er bijna op dat onze buurman van gisteren erop gewacht heeft, want die lag een paar lengtes achter ons, om ook te gaan beginnen zodat hij gelijk achter ons zit. Het is nog maar 2 km naar het Kustenkanaal maar daar doen wij een half uur over dus maar gestopt en hem voorbij gelaten. We



draaien dan kwart voor 11 het kanaal op en het eerste uur laten we de motor wat werken zodat hij misschien wat schoon draait. Al die tijd gisteren hebben we bijna stationair gedraaid en dan vervuilen ze wordt me gezegd. Maar na een uurtje gaan we weer over op ons normale toerental en komen tenslotte om 20 over 2 bij de sluis in Oldenburg. We melden ons dat we het voor gezien houden vandaag en morgen verder willen. Ze wensen ons een prettige avond en dat was het dan voor vandaag. We hebben 29,5 km gevaren dus aan rust toe.

16-6-2023

Vandaag een dag vol belevenissen. De dag begint uitermate rustig want volgens onze gegevens is het om half 12 hoogwater hier in Oldenburg en dan kunnen we mooi met afgaand tij naar Bremerhaven. Om ca. 10 uur komt er een bootje de sluis uit en blijft hij openstaan dus de sluiswachter maar opgeroepen en gevraagd of wij naar beneden kunnen. Het is misschien nog wel wat vroeg maar dan wachten we beneden wel want je weet nooit wanneer de volgende kans is. Als we beneden uitvaren is het pal laagwater wat niet klopt met onze gegevens. We roepen de sluiswachter op en die bevestigt het dat het om kwart over 10 laag



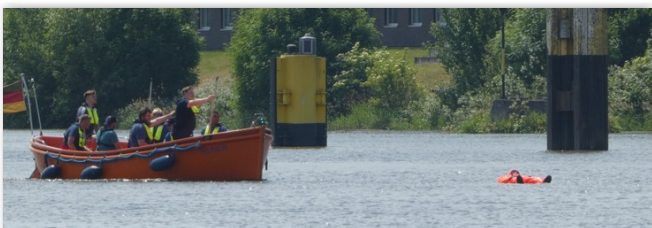
is. Dus de informatie van internet klopt van geen kanten.

Hadden we nu maar gisteren naar het tij gevraagd toen we ons afgemeld hebben bij de sluis. Maar gedane zaken nemen geen keer dus maar tegen tij naar Elsfleth. Dat zijn 22 km en als we daar aankomen om half 2 is het bijna hoogwater zodat we straks, als Lola aan de wal is geweest, alsnog voor stroom naar Bremerhaven kunnen. We vertrekken van het steiger om 10 voor 2 en dan is het nog een paar km eer je op de Weser bent. Goed 2 uur draaien we de Weser op en dan is het ca. 35 km naar Bremerhaven waar de invaart van de Geeste is. In het begin gaat het nog niet zo hard want dan is het nog doortij



maar van lieverlee komt de vaart er toch in. Wel waait er een krachtige NNW wind kracht 4 en recht op de kop zodat het zicht door de voorruit er niet beter op wordt. Het opspattende water slaat tegen de voorruit aan maar droogt ook even snel weer op door de uitbundige zonneschijn. Daar het zout water is blijft er een waas achter en we hebben nog steeds geen ruitenwissers anders zou het wel meevallen denken we. Er staan hele golven en schuimkoppen op het water en door de toenemende snelheid 14/15 km wordt het gespetter ook erger. Om 5 uur varen we na veel gehobbel en geslinger eindelijk naar binnen. Ongeveer een km voor de invaart krijg je de golfslag min of meer dwars en dan ga je alle kanten op. Niet leuk voor ons maar zeker niet voor Lola. We

zijn blij dat we binnen zijn en willen een plekje zoeken om te overnachten. Het is vanavond om kwart over 7 laag water en als we aan de Kennedy brug zijn zien we een mooi aanlegsteiger van een meter of 50 lengte. Wel staat er een bordje op met alleen aanleggen bij calamiteiten. We zijn hier in 2016 ook al geweest en weten dat er iets verderop ook stads aanlegsteigers zijn. Helaas komen we er achter dat deze verwijderd zijn. Even verderop heb je nog steigers van een vereniging dus daar maar naartoe. We zien allengs meer zandbanken en vrezen het ergste. Bij het steiger van de vereniging staat een man bij zijn bootje en die weet ons te vertellen dat aan het steiger in de midden nog wel plaats is. Op de vraag of er ook genoeg water staat antwoord hij bevestigend. Hij komt zelfs een touwtje aanpakken maar helemaal tegen het steiger aan komen we niet. Maar dat maakt niets uit volgens hem want het is zo laagwater. Zodra we liggen ga ik met Lola aan de wal en als ik terugkom liggen we al praktisch helemaal droog en scheef. De touwen staan op springen wat even later ook gebeurd voorop. Er staat gelukkig nog een vast voor maar we glijden toch zo'n 1,5 tot 2 meter verder van het steiger af. Achter houd het wel maar die moeten we bijvieren want daar hangt het steiger in en anders is de kans groot dat deze het ook gaat begeven. Op den duur liggen we in z'n geheel zo'n 2 meter van het steiger af met alle touwen als een snaar en ook aan de buitenkant zie je een hele zandplaat. We hebben het niet zo naar ons zin want vannacht om 1 uur is het weer laag water en om de nacht wakend door te brengen is ook geen optie. We besluiten als het waterzo hoog is dat we drijven dat we naar de sluis varen. We hebben vanmiddag met de sluiswachter gebeld en gevraagd of we voor de sluis kunnen liggen en of we dan ook aan de wal kunnen vanwege de hond. Dat was allemaal goed mogelijk alleen niet op de damwand voor de sluis in verband met calamiteiten. Als je daar ligt en er zou 's nachts iets de sluis in of uit moeten is die mogelijkheid er niet want je belemmert de boel dan. In 2016 hadden we dat wel gedaan maar toen wisten we dat niet en toen een hoop herrie gehad. Nu weten we het dus wel en een gewaarschuwd mens telt voor twee. Zo gezegd zo gedaan om kwart voor 9 was het water zodanig gestegen dat we weervrij waren dus op naar de sluis. Dat is nog ca. 5 km en heel erg bochtig en door de zandbanken ook nog erg smal dus voorzichtig varen en goed het echolood in de gaten houden. Het gaat voor stroom dus ook opletten dat je niet te ver de bocht in zakt, je snelheid is ook niet al te hoog je wilt je niet vast varen. Maar ja, het gezegde is veel beloven weinig geven doet de gek in vreugde leven. Geen enkele mogelijkheid om te liggen bij de sluis. Er is daar een kleine vereniging met steigertjes en wat bootjes maar de steigertjes hadden ze aan de waterkant allemaal afgesloten door een touw van steiger naar steiger te spannen. Aan de damwand kade voor de sluis lag al een jacht afgemeerd en daar hebben we mee gesproken maar die wist ook van niets. Er staat een bord aan de wal en dat had hij nog niet gezien maar hij wist ook geen andere oplossing dus die is maar blijven liggen. Wij zijn omgekeerd en maar weer terug gevaren en uiteindelijk maar op het steiger aan de Kennedy brug gaan liggen dat voor noodgevallen bedoeld is. Ondertussen vonden wij ons ook al een noodgeval dus zonder gewetens wroeging vastgemaakt. Er was ook al een zeilboot gaan liggen dus waren we niet meer zo eenzaam. Als het mis zou gaan is gedeelde smart halve smart. Het was inmiddels 10 uur geworden toen we vastlagen en toen moest ik nog met Lola aan de wal. Daardoor heb ik ook nog een bakker ontdekt zodat we morgen verse broodjes kunnen halen. Een traktatie. Vandaag 62,3 km gevaren en een sluis gepasseerd en als extra dan nog eens 9 km dus totaal 71,4



Reddings oefening



Veel modder



Bij de Kennedy brug

17-6-2023

Eerst broodjes gehaald en bracht Thea gelijk wat lekkers mee voor bij de koffie. Na het ontbijt zijn we dan maar gelijk om kwart over 9 vertrokken met de vloed mee naar de sluis. Een uur later om kwart over 10 voeren we de sluis uit en nu hebben we ca. 62 km voor de boeg eer we in Otterndorf zijn onze eindbestemming voor vandaag. Dus een vaardag en een zitdag op de stuurstoel. De max. snelheid voor jachten is 8 km/uur maar dat is voor ons altijd minder in die kleine ondiepe kanaaltjes. Het is wel afwisselend want het eerst stuk heet nog steeds Geeste en is heel bochtig,.



Later als de Geeste afbuigt verandert de naam in Bederkesa-Geeste kanaal en is nog steeds even smal en ondiep want regelmatig hoor je takken en wat al niet meer door de schroef gaan. Op km 35 krijg je een sluis die je door middel van een drukknop in werking stelt. Door die sluis, het is inmiddels half 2, maken we pauze om Lola aan de wal te laten en even een broodje te eten,. We gunnen ons niet al te veel tijd dus om 2 uur zijn we weer aan de gang. We komen dan een grote

plaats tegen met voldoende aanlegplaatsen en dat is Bederkesa op km 32,5. Het lijkt ons een interessante en gezellige plaats maar we slaan hem over. Misschien dat het er ooit nog eens van komt maar dat staat in de sterren. Het kanaal verandert hier ook even van naam want nu heet het Aue maar bij km. 28 verandert het in Haldelner kanaal en dat blijft tot Otterndorf km. 0. Daar arriveren we om kwart voor 7en zijn er helemaal klaar mee. We hebben 62,1 km. Gevaren en 1 sluis gepasseerd.





Dode bomen



Sluis Lintig zelfbediening



Nieuwe sluis Otterndorf



Buitenhaven Otterndorf



Standbeeld langs de dijk



Ligplaats voor de sluis met roosters niet fijn voor Lola